

Leven en dood in de landschapstuin

Modana de Wit-Rouw en Ajit Peters

We hebben nu al bijna zeven jaar een moestuin op de Noorder Poort. In die tijd hebben we met vallen en opstaan ontzettend veel geleerd. De verrassingen waren talloos, evenals de teleurstellingen. De afgelopen paar jaar brengt de tuin voldoende op om in de zomer en de herfst de bewoners en de gasten van groenten te voorzien, zodat we al veel minder hoeven te kopen. Soms is er teveel om op te eten; dan maken we jams, we wekken, we fermenteren of we vriezen het in, en als dat allemaal niet kan, delen we de overproductie uit aan de gasten.

Jaren hebben we uitgekeken naar een grotere kas om het hele jaar door van eigen grond te kunnen eten. En nu konden we een grote tunnelkas overnemen, die in maart is geplaatst. Hij is zes meter breed en zestien meter lang. Daarmee is het groeiseizoen met maanden

verlengd en hebben we zelfs genoeg ruimte om volop zelf planten op te kweken. Daarmee is de moestuin echt volwassen geworden.

Kom en proef!

Reeën

In de natuurgebieden in de omgeving van de Noorder Poort leven veel reeën, en die bezoeken regelmatig ook onze landschapstuin. Tijdens kinhin buiten in de vroege ochtend, springt er soms opeens één weg uit het hoge gras bij de poelen. Een enkele keer komen ze nog dichterbij: de foto hieronder, met pootafdruk, is genomen vlak buiten de voordeur.

Reeën die voelen dat hun einde nadert, zoeken een veilige, rustige plek om te sterven. En kennelijk is de Noorder Poort zo'n plek: vlak bij de dobbe (de kuil aan de voorzijde van de Noorder Poort) vond Ajit deze dode ree. Waar die aan gestorven is, was niet duidelijk: er waren in elk geval geen verwondingen te zien.

